

Konfirmasjon i Vågan kirke 1932

Av Trygve Toften

Etter tre ukers konfirmantskole i Kabelvåg bedehus, ble vi konfirmert i Vågan kirke 12. og 13. juni 1932. Prost Skjeseth var syk, og hjelpeprest i Hadsel, Dagfinn Zwilgmeyer (1900-1979) konfirmerte oss, og organisten var Albert Bentzen (1888-1941). Han bodde i 2. etasje på Bedehuset. Der hadde han også sitt private snekkerverksted. Bentzen var fra Saltdal, og han var blind. Utrolig hva han fikk utrettet uten å se.

De jeg husker fra bildet, er følgende: 5) Henry Johannesen, Laupstad, 7) presten Zwilgmeyer, 8) klokker Nils Ingebrigtsen, Tårstad i Ofoten, 9) kirketjener Edvard Øyen, 10) Petra fra Skrova, 11) Tordis Karlsen, Laupstad, 19) Hallgerd Olsen, Pundslett, 22) Johanne Thanke, Vestpoll, 24) A. Hovde, Henningsvær, 25) Herdis Pedersen, Laupstad, 30) Eli Hasselberg, Laupstad, 31) Oddny Jensen, Laupstad, 36) Jenny Engstad, Børvågen, 37) Gudrun Edvardsen, Vestpoll, 45) Birger Haldorsen, Kabelvåg, 50) Ole Knutsen, Vestpoll, 54) Magnus Ellingsen, Storfjell, 61) Paul Andersen, Vikan, 62) Trygve Toften, Vestpoll, 63) Kjartan Borkvik, Brettesnes, 64) Roald

Strand, Laupstad, 67) Arvid Jakobsen, Laupstad, 68) Arnulf Benjaminsen, Følstad, 69) Idar Linchauen, Gulbrandsøy.

Under konfirmantskolen bodde Ole Knutsen og jeg på Fiskerhjemmet i Kabelvåg. Der hadde vi det godt. Bestyrerinnen, fru Lakså, var grei og hyggelig. Etter to års lofotfiske hadde jeg penger til mitt konfirmantutstyr som ble kjøpt hos J. O. Liland i Kabelvåg. Blådress, sko og skjorte med sløyfe kostet ikke fullt 100 kroner. Kasjettlua fikk jeg attpå hos Liland. Pengene hadde jeg i Vaagan Sparebank, og far måtte selvsagt bli med å få ut kontanter. Alt gikk greit. Så utvekslet vi visittkort og høytideligheten endte med fest på Kabelvåg bedehus om kvelden 12. juni. Etter altergangen 13. juni reiste vi hjem. Siden den tid har jeg sett lite til disse mine konfirmantkollegaer, unntatt Birger Haldorsen. Vi kom til å gå videre på skole sammen, og senere har vi holdt kontakten gjennom alle år.

Hyggelig ville det være å få høre fra noen av dem som i likhet med oss er i stand til å huske dagen og eventuelt har bildet. Men vi regner med at mange er gått bort.

